

NGHÈO TIỀN CỦA NHƯNG GIÀU ĐỨC TIN VÀ TÌNH BÁC ÁI



... Với chiếc mũ che kín gần nửa khuôn mặt, đầu nghiêng nghiêng nhìn xuống đất trong dáng điệu trầm tư lo lắng, một ông thợ người Đức nghèo đang lang thang gõ cửa từ nhà này sang nhà khác để tìm kiếm việc làm.

Đệ nhị thế chiến 1939-1945 vừa chấm dứt. Nước Đức hung hăng hiếu chiến bị thất trận ê chề. Giờ đây quốc gia lâm vào cơn khủng hoảng kinh tế. Hàng xường nơi người thợ làm việc tuyên bố phá sản phải đóng cửa và cho tất cả các thợ nghỉ việc. Đối với những ai không có tài sản nào khác ngoài đôi bàn tay lao động, thì mất việc đồng nghĩa với mất miếng cơm manh áo. Người thợ rất buồn khi nghĩ đến đàn con đông đúc còn ở lứa tuổi nhỏ dại và người vợ hiền đức.

Trong vòng mấy ngày trời, trong nhà còn chút ít lương thực, nhờ những chắt chiu dè xẻn từ mấy tháng qua. Nhưng rồi cũng đến lúc không còn gì cả.

Đến giữa trưa, đang bận bịu y như thế phải dọn bữa ăn và trông thấy đàn con thơ ngây ngác nhìn, người mẹ đạo đức bình thản nói:

- Các con à, bữa ăn đã dọn xong, nhưng còn thiếu bánh mì. Hôm nay thật sự không có gì để ăn cả. Tuy nhiên không phải vì thế mà chúng ta bỏ qua việc đọc kinh trước khi ăn!

Nói xong, tất cả cùng quỳ gối xuống và sốt sắng đọc các kinh như thường lệ. Vừa đọc kinh xong thì nghe có tiếng ai đó gõ cửa. Người mẹ vội vàng chạy ra mở. Đó là một cụ già đáng thương đến ngửa tay xin của bố thí. Người đàn bà buồn đến rơi nước mắt!

Bà không bao giờ từ chối ai bất cứ điều gì, cho dù của bố thí ít ỏi đến đâu đi nữa. Nhưng hôm nay thì quả thật nhà bà không còn gì cả. Đây là lần đầu tiên bà đau lòng bó buộc phải từ chối. Cụ già - một người đàn ông cao niên với dáng điệu thật giản dị và trông thật dễ mến - tỏ ra hiểu rõ tâm tình bác ái bao la của người đàn bà phúc hậu. Ông cụ từ tốn nói:

- Tôi nhận thấy là chúng ta đang ở trong tình thế phải trao đổi quyền lợi. Hôm nay đến phiên tôi cho, bà cùng các con bà đến phiên nhận. Khi mà sự nghèo khó của chúng ta đã được chính Đức Chúa GIÊSU KITÔ, Đấng Cứu Độ con người, thánh hóa thì không có gì phải xấu hổ cả!

Nói xong câu này, ông lão đi vào nhà và đặt trên chiếc bàn ăn trống trơn một cái giỏ xách đầy bánh mì kèm với thức ăn. Xong đâu đấy, ông lão mỉm cười đảo mắt nhìn một vòng hết mọi người trong nhà rồi nhanh nhẹn bước ra cửa và biến mất, không để cho bà mẹ có giờ nói lời cảm ơn.

Người đàn bà vội chạy ra cửa để xem ông lão đi về hướng nào, nhưng tuyệt nhiên không thấy bóng dáng ông lão đâu cả. Ông lão thật sự biến mất như một nhân vật huyền bí.

Trong khi toàn thể gia đình nghèo đạo đức đang ngỡ ngàng chiêm ngắm món quà như đến từ Trời Cao do THIÊN CHÚA Quan Phòng gửi tặng, thì người cha cũng bất ngờ xuất hiện. Ông ra đi từ sáng sớm để tìm kiếm việc làm. Giờ đây trở về ông hân hoan loan báo tin vui. Ông đã tìm được một việc làm tốt hơn trước. Ít mệt nhọc hơn, bảo đảm hơn và lương bổng cũng cao hơn!

THIÊN CHÚA Quan Phòng đã thưởng công bội hậu cho một gia đình đông con, nghèo tiền của nhưng giàu tình bác ái và nhất là, biết đặt trọn lòng tin tưởng phó thác nơi Tình Yêu THIÊN CHÚA là CHA.

... Đức Chúa GIÊSU nói với các môn đệ rằng: "Thầy bảo cho anh em biết: đừng lo cho mạng sống: lấy gì mà ăn; vì mạng sống thì hơn của ăn, và thân thể thì hơn áo mặc .. Hỡi có ai trong anh em, nhờ lo lắng, mà kéo dài đời mình thêm được một gang tay không? Vậy, việc nhỏ nhất mà anh em còn làm không được, thì anh em lo lắng về những việc khác làm gì? Hãy nhìn hoa huệ mà suy: chúng không kéo sợi, không dệt vải, thế mà, Thầy bảo cho anh em biết: ngay cả vua Salômôn, dù vinh hoa tột bậc, cũng không mặc đẹp bằng một bông hoa ấy. Vậy nếu cỏ ngoài đồng, nay còn, mai đã quăng vào lò, mà THIÊN CHÚA còn

mặc đẹp cho như thế, thì hướng hồ là anh em, ôi những kẻ kém tin! Phần anh em, đừng tìm xem mình sẽ ăn gì, uống gì, và đừng bận tâm. Vì tất cả những thứ đó, dân ngoại trên thế gian vẫn tìm kiếm; nhưng CHA của anh em thừa biết anh em cần những thứ đó. Vậy hãy lo tìm Nước THIÊN CHÚA, còn các thứ kia, Ngài sẽ thêm cho” (Luca 12,22-31).

(“La Mia Messa”, 1 Gennaio 2012 - 31 Marzo 2012, Anno VI/B, vol.I, Casa Mariana Editrice, trang 297-299).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt